

Η καρδιά πεθαίνει τελευταία' - Margaret Atwood

March 3, 2017

Η λεηλασία της μεσαιάς τάξης και τοΣχέδιο Ποζιτρόνιο/

ΚΕΡΔΙΣΤΕ ΔΩΡΕΑΝ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ/

Πόσο απέχει η επιστημονική φαντασία από την πραγματικότητα; Όχι ιδιαίτερα, αν αναλογιστεί κανείς όχι μόνο την πρόοδο της επιστήμης σήμερα, αλλά και την ίδια την εξέλιξη της ανθρώπινης ζωής. Το παρόν που βιώνουμε όλοι μας, κάποτε αποτελούσε μια ζοφερή πιθανότητα μέλλοντος που πιστεύαμε πως δεν θα επαληθευτεί... Η επιστημονική φαντασία πολύ συχνά προφητεύει την ανθρώπινη μοίρα και η πορεία των ανθρώπων προς το μέλλον επαληθεύει την επιστημονική φαντασία, όσο απίθανο κι αν φαίνεται σε πρώτη ανάγνωση.

Της Δάφνης Μαρίας Βουβάλη

Στην δίνη μιας ολοκληρωτικής οικονομικής καταστροφής σε κάποια πολιτεία που μοιάζει ν' αναδύεται από το μέλλον, και όπου ολόκληρος ο κοινωνικός ιστός έχει διαλυθεί δίνοντας την θέση του σε μια ανθρώπινη ζούγκλα, ο Σταν και η Σαρμείν, ένα φιλήσυχο και αγαπημένο ζευγάρι της πάλαι ποτέ μεσαιάς τάξης, προσπαθεί να επιβιώσει, άνεργο, πάμφτωχο και ανέστιο πλέον, μέσα στο αυτοκίνητό του.

Μ' αυτόν τον ανθρώπινο αγώνα, ο οποίος προσομοιάζει όσο τίποτε άλλο με καταστάσεις τις οποίες γνωρίζουμε πολύ καλά σήμερα στην σύγχρονη Ελλάδα της κρίσης, ξεκινά το νέο, πραγματικά συναρπαστικό μυθιστόρημα της **Margaret Atwood**, της διασημότερης πεζογράφου και κριτικού του Καναδά **Η καρδιά πεθαίνει τελευταία** από τις Εκδόσεις Ψυχογιός.

Το ζευγάρι ζει μέσα στο απόλυτο κοινωνικό και οικονομικό σκοτάδι, με μηδενικές προοπτικές για το μέλλον τόσο το δικό του όσο και της χώρας του, μέχρι την ημέρα που βλέπει να διαφημίζεται στην τηλεόραση μια απίστευτη λύση: το **Σχέδιο Ποζιτρόνιο στην πόλη Χρονοκράτηση**. Τι είναι αυτό; Ένα πρωτότυπο κατά κάποιο τρόπο «κράτος εν κράτει», το οποίο μοιάζει επίσης να έχει αναδυθεί από το μέλλον, και το οποίο έχει δημιουργηθεί ακριβώς στον αντίποδα της οικονομικής κρίσης, για να την αντιμετωπίσει, με πολύ συγκεκριμένο σκεπτικό λειτουργίας, οργάνωση και χρηματοδότες, επιστρέφοντας στους ανθρώπους την ευημερία και την γαλήνη που έχουν χάσει. Σε τακτά χρονικά διαστήματα το **Σχέδιο Ποζιτρόνιο** δέχεται νέα μέλη, και τώρα είχε έρθει η σειρά του Σταν και της Σαρμείν να αποφασίσουν για τη ζωή που θα ήθελαν να κάνουν στη συνέχεια...

Μέσα από ένα παραμύθι με πραγματικά αριστοτεχνική πλοκή, η **Atwood** γίνεται ένας προφήτης που θέτει μια σειρά από διλήμματα, τόσο πολιτικά και κοινωνικοοικονομικά για την πορεία των κρατών στον κόσμο τούτο, όσο και ηθικά για την ζωή των απλών, κοινών θνητών. Από την στιγμή που γίνονται δεκτοί στο **Σχέδιο Ποζιτρόνιο**, ο Σταν και η Σαρμείν έρχονται αντιμέτωποι

με απίστευτες προκλήσεις και δοκιμασίες που τους φτάνουν στα όρια της αντοχής τους, διότι πουθενά δεν υπάρχει παράδεισος, ούτε στην οικονομική κρίση της μιας πλευράς, ούτε στην «ευημερία» της άλλης, κι αυτό το γνωρίζουμε όλοι στην πραγματικότητα.

Οι ανατροπές στο μυθιστόρημα διαδέχονται η μια την άλλη, οι εξελίξεις στην υπόθεση είναι καταιγιστικές, και το βιβλίο διαβάζεται απνευστί. Η συγγραφέας δεν μας προσφέρει την προοπτική ενός καλύτερου κόσμου για το σύνολο, πράγμα που θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο σε κάθε περίπτωση. Προβάλλει όμως το αισιόδοξο και ίσως «γλυκόπικρο» μήνυμα ότι πραγματικά η καρδιά πεθαίνει τελευταία. Η λογική, η καλή θέληση, η δύναμη, και η αγάπη στο τέλος νικούν, οδηγώντας τους ανθρώπους έξω από την καταστροφή, τουλάχιστον στην ατομική ευτυχία...